

דברי הכפר

גיליון מס 1851 * ד' בתמוז תשס"ג * 4 ביולי 2003
 כפר הנשיא * עלון פנימי
sachlav@kfar-hanassi.org.il

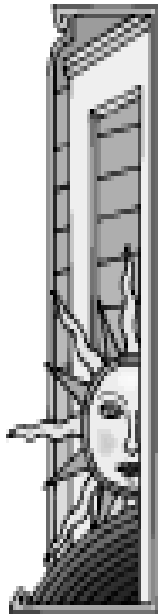
לחברי כפר הנשיא

שנת ה – 55 כמחזור חיים קוראת לעצירה, חשבון נפש, מבט אחורנית ואיתם שינוי והתאמה לעתיד .

אכן אתם עושים זאת בשנים האחרונות תוך לבטים, כאבים לא קלים של פרידה, ולעיתים אכזבה, אך עם אמונה ותקווה שהשינוי וההתחדשות שיבואו בעקבותיו, יביאו לצמיחה חדשה. זו תהיה ללא ספק בכיוונים אחרים ומותאמים יותר הן לסביבה והן לרצונות רוב החברים.

שאו ברכה ביום ההולדת ה- 55.

קובי לם – מנהל הקהילה .

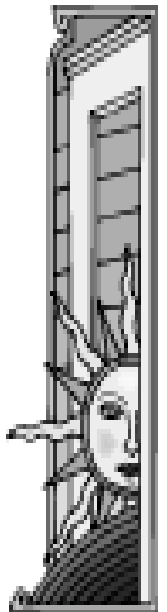

לחברי כפר הנשיא

לרגל חג ה- 55 לקיבוץ, כמי שיחד עמכם ובכוחות משותפים מנסה לדחוף את העגלה קדימה לדרך המלך, בבואי לברך נזכרתי בסיפור על בלעם אשר רכב על אתונו ומלאך שעמד בדרכו הסיט את שוב ושוב את האתון מהשביל. תגובתו של בלעם הייתה להכות באתון, אותה אתון אשר ליוותה אותו בנאמנות שנים רבות, מבלי שהבחין בגורם לסטייתו מהנתיב.

ביום חג זה לקיבוץ, אני מאחל לכולנו שנדע לזהות את הגורמים העוצרים בעדנו מלהתקדם בכיוון הרצוי ולא נחפש את האשמה בקיבוץ ובחברים. שנדע לחזק את "גאוות היחידה" וביחד נצליח להחזיר את כיוון ההתפתחות והצמיחה למשק ולחברה בכפר הנשיא.

כחברה מתפתחת במציאות דינמית עלינו לפתוח עצמנו ולשנות את הנדרש למען קידומו של המשק בעבודה של שיתוף ואחדות כל הגורמים במשק.

חג שמח,
אסף שוהם
מנהל המשק העסקי

שהחיינו וקיימנו והגיענו...

"..... אני לא מאמין שעשינו זאת! אני לא מאמין ששרדנו!
כל מי שהיה ילד/ה בשנות ה-40, 50, או 60 ו-70, במבט לאחור,
קשה להאמין שאנחנו עדיין חיים.

כילדים, נסענו במכוניות בלי חגורת בטיחות או שקי אויר.
נסיעה במושב האחורי ביום חם, היתה חוויה מיוחדת.

מיטת התינוקות שלנו היתה מצופה בצבעים עליזים מבוססים על עופרת. לא היו
מכסי בטיחות על תרופות, דלתות או שקעי חשמל. רכבנו על אופניים ללא
קסדות.

שתינו מים מצינור בגינה ולא מבקבוק.

בילינו שעות בבניית מריצות משאריות חומרים, ואז התגלגלנו במורד הגבעה,
רק למצוא ששכחנו את המעצורים. רק אחרי שהתגלגלנו לסבך השיחים כמה
פעמים למדנו לפתור את הבעיה.

עזבנו את הבית בבוקר ושחקנו כל היום, כל זמן שחזרנו הביתה כאשר אורות
הלילה נדלקו. אף אחד לא יכול היה להיות איתנו בקשר, לא היו טלפונים ניידים.
כמה בלתי סביר!

נחתכנו ושברנו עצמות ושיניים שלא גררו תביעות משפטיות מתאונות אלו. הם
היו תאונות, אף אחד להאשים, רק את עצמינו. זוכרים תאונות?

נלחמנו והרבצנו אחד לשני, וקבלנו מכות שהפכו משחור לכחול.
והתגברנו על כך.

אכלנו עוגות, לחם וחמאה ושתינו מיצים ממותקים ולעולם לא היינו בעלי משקל
יתר...תמיד שיחקנו בחוץ. התחלקנו בשתיה אחד עם השני מאותו בקבוק
ואף אחד לא מת מזה.
לא היו לנו משחקי מחשב, משחקי וידאו, 65 תחנות טלוויזיה, סרטי וידאו,
מערכת הגברה, טלפונים ניידים אישיים, מחשבים אישיים, שיחות באינטרנט...
היו לנו חברים. יצאנו החוצה ומצאנו אותם. רכבנו על אופניים או הלכנו לחברים
הביתה, דפקנו או צלצלנו בדלת או סתם פטפטנו איתם.

דמיינו לכם. בלי לבקש רשות מההורים! לבדנו! שם בעולם הקר והאכזר!
בלי שמירה. איך עשינו זאת?

המצאנו משחקים עם מקלות וכדורי טניס. אכלנו תולעים, ואפילו שהוזהרנו שזה
יכול לקרות, לא נזהרנו, והתולעים לא חיו בתוכנו לעולם ועד.

ניסינו להתקבל לנבחרת הכדורסל או כדורעף, אבל לא כל אחד התקבל. ואלו שלא הצליחו למדו להתגבר על האכזבה.

לא כל התלמידים היו חכמים כמו אחרים ונכשלו לעבור כיתה ונשארו לעוד שנה. אבל מבחנים לא הותאמו משום סיבה שהיא.

מעשינו היו שלנו, ציפינו לתוצאות. אף אחד להתחבא מאחוריו. לחשוב שההורים יוציאו אותנו מהבוכס אם עברנו על החוק היה בל נשמע. הם, בעצם, צדדו בחוק.

דור זה ייצר כמה מטובי האנשים לוקחי - סיכונים, פותרים - בעיות וממציאים. 50 השנה האחרונות הביאו התפוצצות של המצאות ודעות חדשות. היה לנו חופש פעולה, כישלונות והצלחות ואחריות. ולמדנו איך להתגבר עליהם.

היינו ברי מזל לגדול כמו ילדים, לפני שעורכי-דין וממשלות הדריכו את חיינו..."

כל זאת כתב אחד מהפלונים אלמונים - שריד מהמאה הקודמת. (בן דורי כמובן). ישר אל תוך האי מייל שלי...

והיום אנחנו חוגגים 55 שנים למקום. מקום שמצאו והמציאו אנשים מהדור של לפני, - דור החלוצים שעדיין שומרים איתנו על המקום. כאן בינינו.

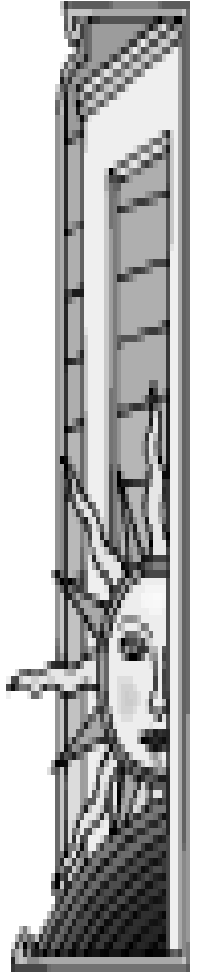
היום זו חגיגה אחרת בכל המובנים ובכל ההיבטים. המקום עני בכסף אך עשיר במשאבי אנוש. אולי לא נתהולל בסעודות פאר וגימיקים של תרבות קנוייה. אבל יבואו הבנים ובניהם וכולנו נשמח ששוב אנחנו ביחד, ויש על מה ועם מי לחגוג.

נאחל לעצמינו שאף פעם לא יהיו ימים גרועים מאלה, ושרק נהיה בריאים ויכולים. שנאיר פנים ויאורו דרכינו. שנשכיל לבחור מה שבאמת טוב עבורינו כפרטים וכחברה.

ובחרתי לתת לטיול השורשים של בטי מקום בשורה הראשונה, של עלון חגיגי זה, מיד לאחר המברכים. למען נזכור מאין באנו ולכן אנחנו הולכים.

חג-שמח! שושנה שרקי.

נסינו ישיב

עדיין לא הספקתי להירגע מנסיעה לעיר הולדתי קוטבוס (cottbus), כ-180 ק"מ מזרחה מברלין, גרמניה, מסע שהיה בו גם עצבות וגם שמחה.

כל רעיון הנסיעה, חלום שהלך והתרחק במרוצת השנים, קרם עור וגידים כמתנת הילדים ליום ההולדת השמונים שלי, והביצוע היה מושלם ובגדול!! עיקר החוויה בנסיעה היתה העובדה שהיינו ביחד. לנו ולילדים זה היה כעין שחזור של נסיעתנו המשפחתית הראשונה, בדיוק לפני 40 שנה, אבל אז נסענו באניה לארה"ב ולאנגליה.

למרות שבני הזוג והנכדים לא השתתפו, נוכחתי לדעת עד כמה אנחנו משפחה מלוכדת, שבה יכול כל אחד לשתף את השני ברגשותיו ברוח טובה וסובלנית, ללא תחרות על מיהו ראשון או מוכשר יותר, הכל בדרכי נועם, אהבה וכבוד הדדי.

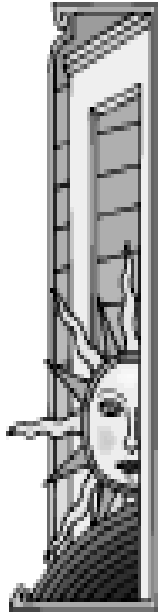
נסענו לתקופה קצרה, פחות משבוע בסך הכל, קודם לברלין, שם שהינו יומיים, הפסקה למנוחה, לנו הזקנים, ולביקור בעיר היפה. אחר כך המשכנו במכונית שכורה ליעד המקורי, העיר קוטבוס, שמשם יצאתי יחד עם אחותי באחד ה"קינדרטרנספורטים" האחרונים לאנגליה, דרך הולנד.

תחנתי הראשונה בעיר היתה תחנת הרכבת המרכזית. שם על הרציף שעליו נפרדנו, אחותי ואני, לפני 64 שנים מההורים, חוויתי את אחד הרגעים הקשים בנסיעה זו, למרות שיצחק והילדים היו לידי. הם, ההורים, בטח ידעו מה צפוי, ולכן מצאו את האומץ והגבורה להציל את ילדיהם, גם אם אנו לא תפסנו זאת אז. נודע לנו אחר כך שמספר חודשים לאחר מכן הם נעצרו ונשלחו למחנות ריכוז בגרמניה, שמשם לא שבו.

רק אחת משלוש הדירות שבהן התגוררנו, עמדה עדיין על תילה. בדירה זו גרנו עד 1931. היא נראית מרופטת עם טיח מתקלף, ונותרה מפני שהיתה מרוחקת ממרכז העיר. שתי הדירות האחרות נהרסו בהפצצות ועל מקומן מצאנו מבנים חדישים שנבנו בסגנון הישן.

ביקרנו גם במקומות אחרים הזכורים לי מימי נעורי, כמו אתר השוק השבועי, שם קנינו פירות וירקות, וכמו האגם בפארק המרכזי בעיר שעליו היינו מחליקים על הקרח, כשמימיו קפאו בחורף. היו גם מקומות שלא מצאנו, כמו בית הכנסת המפואר שנשרף ב"קריסטלנאכט" ("ליל הבדולח") ולא שוקם, כי אינני סבורה שיש כעת קהילה יהודית במקום.

טיילנו גם באיזור, שהינו מלא יערות עצי מחט ויובלי מים, שיוצרים איזור קייט ותיירות פנים.

כולם מסבירים פנים למבקר, אם כי למדנו שלא כדאי לטייל בשעות הצהריים, כי
הכל סגור ומסוגר –
"שלאפטשטונדה"!!

בדרכנו חזרה עשינו לילה נוסף בברלין, ונחתנו בשלום בנתב"ג, בתום ששה
ימים גדושים שתועדו בתמונות וגם, ובעיקר, על ידי מצלמת וידאו שהילדים
הפעילו בתורנות יומית. כעת עומדות 11 קלטות (18 שעות צפייה) לעריכה
ולהנצחת אירוע בלתי נשכח זה.

בטי עדר

(גם עבור יצחק, יהודה, שלומית, יואב ואיתמר)

ימי הולדת

6.7	עפרי וגנר מיקה רחל הרמץ נוגה זולטי	9.7	מרי אוריון אסנת אגמון אלון פרימוסט אולגה אילייב דנה בן חיים (נכדה) כליל נוי
7.7	אבנר וולר (נכד ר. כהן) עדי לוין (נכדה) דפנה שינגזיכט ירדן פרנק	10.7	יהודה עדר שקד פרנק
8.7	יותם עמית מיקה וולר (נכדה ר. כהן) אורי יהודה איתם (נכד ארנברג) אלון עדר (נכד) דניאל כהן (נכד ר. כהן)	11.7	ג'סון פרלסון אשר אילון תומר לוין (נכדה)
		12.7	פרנק ווטרמן דוד אלמן ענווה בן זאב כרמל מואנה איסטון (נכדה)

ימי נישואין

מצל - טוב !

6.7	מרים ואמנון המאירי יערה וסיון כהן-טופל
7.7	ג'ין ווילי פינקוס ריקי וירון סינה קריס ושמואל אפשטיין ענבל ובוועז אנגלקוביץ מרי ועמית שובל
8.7	ויטה וראובן מנג'יגורסקי תרצה ואופיר שובל קרין ואנדרו סימונס
10.7	יהודית וקני ויטהם דורית ומיקי חייט מיכל ויעקב דדוש

פרורים

- איך אפשר שלא לפתוח בהישג המדהים ביותר של השבוע, השנה, תולדות כ"ה?!

שחר גדליזון!!!

בזמן קריאת שורות אלו, שחר כבר תהיה חזרה בבית עם ההורים הגאים שליוו אותה ועם מדליית זהב ומדליית כסף שזכתה בהן בתחרויות הספיישל אולימפיקס.

כשמשהו מביא הישג שכזה למדינה הקטנה שלנו כולנו נמלאים גאווה, ועוד כשזה בא מתוך ה"בית" שלנו ...
מה יש להגיד? שחר אנחנו מורידים את הכובע!
ואמן שתדעי רק הצלחות שכאלו! ולרותי ואיתן, שתדעו רק גאווה ונחת!

- הילדים יצאו לחופש!
ביום ג' נפתחה באופן רישמי חופשת הקייץ של ילדי בתי הספר, את פתיחת החופשה הם חגגו בארוחת צהרים חגיגית בבריכת השחייה.

ילדים, שתהייה לכם חופשה נפלאה
תעשו חיים ותשמרו על עצמכם!

- גם הנעורים / נעורון חגגו את פתיחת חופשת הקייץ בערב שישי שעבר במסיבה בפארק פקאן שליד קיבוץ להבות הבשן, גם לכם שתהיה חופשה מהנה, על תעשו שטויות בחופש!
ולנהגים שבניכם, תיזהרו בכבישים!!!

- מזל – טוב! למלווין הסבא הטרי והגאה, לעדי וקרן אישתו על הולדת הבת / הנכדה הראשונה לבית סימונס – "איזבלה מאיה".

- ועוד קצת מזל – טוב ...
ביום רביעי שעבר חגגו משפחת גולן המורחבת את בר ובת המצווה של שני ילדיהם הבוגרים של רמי וליאנוני: קרין ואביב
את האירוע חגגו בסולם יעקוב, הילדים היו בטוחים כול העת שהם מוזמנים לאירוע של משהו אחר, אך כשהם הגיעו למקום הם נוכחו לגלות שהמסיבה היא לכבודם !!! בר/בת מצווה הפתעה!

- אמרו לי שמי שלא הגיע בערב שישי האחרון לקונצרט של עופרי ווגנר שהתקיים באולם דדו, הפסיד ובגדול! ממי שכן הגיע שמעתי רק שבחים.

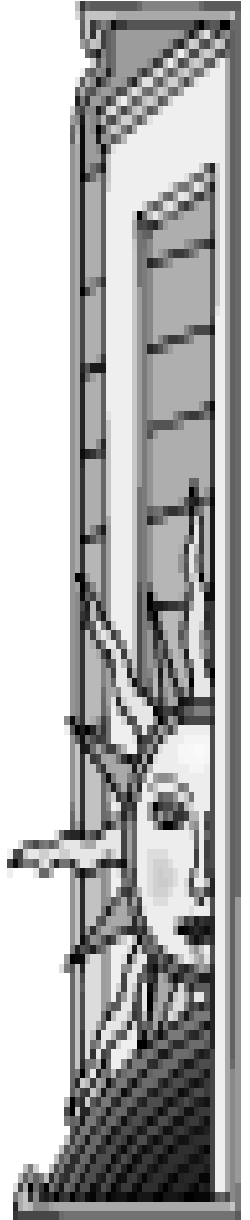
• טיסות יוצאות:

- נסיעה טובה למורדי, לידיה ולבנות הם כבר בדרכם הביתה, היה נפלא לראות אתכם נקווה שהפעם הבאה לא תהיה עוד כל-כך הרבה זמן.
- למשפחת קפלן / לפינג – שנוסעים לביקור בארה"ב, נסיעה טובה, חופש נעים ותשובו הביתה בשלום.
- לעידו פוקס – במסגרת "שותפות 2000" נבחרו 4 נציגים מהגליל לצאת למחנה קיץ בהליפאקס קנדה ועידו הוא אחד מהם, נסיעה טובה, בהצלחה, תעשה חיים ותשוב הביתה בשלום!

• טיסות נכנסות:

- בלנש שבה מביקור בן מס' חודשים אצל גדעון בארה"ב, ברוך שובך!
- גם ג'ין תלם חזרה השבוע לאחר היעדרות ממושכת . . . ברוך שובך!
- וגם אילון לבית מסר הגיע לביקור, לא רק יורם !! תיהנו מהביקור!
- השוורצים באים, השוורצים באים . . . !
השבוע הגיע אסי לבית שוורץ לביקור, ובעקבותיו מגיעים גם עדי ואישתו גל, ברוך בואכם וחופש נעים!
- יונית והילדים גם הם הגיעו לביקור, ברוך בואכם וחופש נעים!
- כל השבט לבית משפחת פרלסון המורחבת הגיעו גם הם לביקור מולדת מארה"ב, כדי לחגוג את חג המשק ואת נישואיה הקרבים של ענבל לבחיר ליבה. ברוך בואכם וטוב לראות אתכם, חופש נעים לכולכם !
- שי ותומר לבית ויטהם, גם הם הגיעו אלינו השבוע מאוסטרליה הרחוקה מאותן הסיבות, ברוך בואכם ותעשו חיים!
- אם כבר פתחתם את תיבות הדואר ביום ה' ואתם קוראים את "דברי" – ההכנות לחג המשק בעיצומן!

ואם אתם קוראים אותו רק ביום ו' – אז החגיגות כבר בעיצומן!!!

אז מזל שיש לנו השנה את חג המשק, ומזל שיש לנו 3 בנות משק שהתחתנו
/מתחתנות הקיץ "המון מזל טוב לכולכן ולמשפחות !!!"

כי תמיד נפלא לראות כל – כך הרבה מבקרים!
ובחודש הקרוב נזכה לראות עוד הרבה פרצופים של בנים וחברים שיבואו
לבקר ולשמוח בכל האירועים הקרבים ובאים!

כמה טוב שבאתם הביתה, כמה טוב לראות אתכם שוב!!!

" שנתראה רק בשמחות, אמן! "

סוף שבוע נפלא
וחג שמח !!!

לכל בית כפר הנשיא

ממרב.

נ.ב. בשבוע שעבר ביום רביעי מדווחים שבמועדון "המפגש" הוגשה
ארוחת ערב טעימה ונעימה. כל הבאים שבעו נחת וטוב טעם.
מנסים להפוך את העניין לשיגרת הבית. בהצלחה לכם!

בית כפר-הנשיא משתתף בצערו של
אילן מדינה

במות עליו אביו

ז"ל

שלא תדעו עוד צער.

מזל-טוב!

בת נולדה
לעדי סימונס ורעייתו קרן
באנגליה
נכדה ראשונה למלווין

לסבא מלווין ולכל המשפחה רוב נחת
מכל בית כפר-הנשיא

פינה קטנה וירוקה

אז קודם כל מגיע לנו מזל טוב.
שנית, מזל טוב וכל הכבוד לשחר ג.
זהו, עכשיו לפינה: מי שרוצה לראות פריחה מדהימה יכול לראותה בחרמון. כן
כן, האתר עדיין פתוח לטיולים. יש בכל יום שישי ושבת סל"תים (סיורים ללא
תשלום) של החברה להגנת הטבע.
כמו כן התחילה עונת ההטלות של הצבים באזור חוף אכזיב. אם אתם מעוניינים
בסיורים האלה, שווה להתקשר לטלטבע – 03-6388688 או *669 בסלקום.
זה שווה!

חידה

כמה צבעים יש בשנה אחת ברמת הגולן?
התשובה במהופך.

4 צבעים: ירוק בחורף צהוב באביב
שחור בקיץ חום בסתיו.

שתהיה לכם שבת שלום וירוקה,

איציק

שחר המנצחת.

כידוע, שחר שלנו ניצחה בגדול בשחייה בספציאל אולימפיקס, וההישג הוא כולו בזכות המאמץ, ההתמדה באימונים, הנחישות והאמביציה הטמונים באופיה של שחר. על כל הדברים האלה מגיעה לשחר מלוא הערכתנו, ברכתנו וגאוותנו. **מזל טוב לשחר.**

מעבר להצלחתה האישית של שחר, יש כאן לחברה החמה והתומכת הנקראת כפר – הנשיא, חלק משמעותי וחשוב שחובה לזכור אותו. למרות הידיעה שיש כאן ילדה שונה וקשה יותר לטיפול, לא היססו המטפלות בבית התינוקות לקבל אותה בזרועות פתוחות, ראו בכך אתגר וטיפולו בשחר בחום ובמסירות ראויים. – בהמשך היא הלכה לפעוטון ולגן ותמיד, למרות שהיא הייתה חלק אינטגרלי של קבוצת הילדים שהיא הייתה שייכת לה, היא תמיד זכתה לתשומת לב וטיפול ייחודיים כאשר הדבר נדרש. היא הייתה תמיד בסביבה של הבנה ודאגה, של חום ואהבה. כל אלה אפשרו לשחר לגדול בצורה נורמלית וסבירה.

בהמשך נוצרה כיתה מיוחדת בבית הספר בעמק החולה שהיא גם כן יצירה מיוחדת במינה, לא מעט בזכותה של תמר, וכתלמידה בכיתה הייחודית הזאת שחר יכלה ללמוד ולהתפתח לפי היכולות והקצב שלה. כל אלה, ולא רק אלה, הם דברים האומרים רבות על הרצון לעזור לילד השונה.

התמיכה הבלתי נלאית של כל מערכת החינוך והחברה כולה, - ומעל הכל, הטיפול, האהבה וההשגחה היומיומית, החום והדאגה של הבית החם של שחר, כל אלה תרמו בסופו של דבר בצורה זו או אחרת להצלחותיה של שחר היום ובעתיד. המדליות ששחר השיגה בזכות יכולותיה ומאמציה, בהחלט הושגו גם, ושייכים לחברת כפר הנשיא כולה, ובמיוחד למערכת החינוך על כל היקפיה.

דבי ושמואל

תודה.

במדור פרורים של השבוע שעבר הופיעה ידיעה קטנה ושולית בזו הלשון:
"זהירות בדרכים – דווקא מעבר החצייה בין המרכולית לחדר האוכל הוא אחד המקומות היותר מסוכנים במשק, והשבוע כמעט נדרס שם אחד הילדים.
 נדרשת זהירות מירבית מצד הנהגים וגם מצד ההורים וכמובן הילדים. שנעבור את הקייץ בשלום".
 זה מזכיר לי שלפני כמה חודשים כתבתי סיפור שהיה מיועד לספר החדש היוצא בימים אלה "סיפורי תל רומן". הסיפור נדחה ע"י העורכים מסיבות השמורות עימם, ואני מפרסמת אותו פה, על גבי העלון הסופג הכל.

חלום בלהות

חזי היה כמעט בן 18 כשקיבל את רשיון הנהיגה. בחור מוצק ומצחיק, בן בכור במשפחה מרובת ילדים, חמישה אחים ואחיות, כולם קטנים ממנו והוא מקור גאוותם.

בן 18 וחדשיים היה כשנפטר חזי מהנהג החונך, שחייב היה להילוות אליו לכל נסיעה, והותר לו סוף סוף לנהוג לבדו בכבישי הארץ.
 באותו יום הוא חיכה בקוצר רוח לשעה 16.00, שנועדה לו בסידור, או אז יוכל לשלוט שלטון יחיד במכונית, 'יקרע את הכביש' וייסע לכל אשר יובילוהו הגלגלים.

בשעה 15.50 יצא מבית הוריו, והלך בצעדים מאוששים לכיוון חדר האוכל. שיחי ההרדוף הגדולים שניטעו לפני שנים כגדר חיה בין הדשא הגדול והכביש, היו עתה גבוהים ופרחו באדום וורוד, מסתירים ביופיים את הסכנה שבחובם. חזי לא שם ליבו אליהם ושעט קדימה אל סידור התחבורה. על המדרכה החוצה את הדשא הגדול עמד רגע להביט על קבוצת ילדים מכיתה א' המתאמנת בכדורגל כמו בכל יום שישי באותה שעה. אחיו הקטן, אלוני, היה ביניהם, וחזי נהנה הנאה מרובה מן הילד שהצליח בדיוק להשחיל את הכדור בין שתי הנעליים שסימנו את השער. "יופי, אח שלי" חשב חזי "טוב כמעט כמוני". הוא חייך לעצמו בסיפוק, סימן לאחיו שקלט את הצלחתו, טפח שתי טפיחות על כרסו השבעה, שמילא קודם לכן בשתי צלחיות גרנולה ביתית, והמשיך בדרכו.

כשהגיע לארון המפתחות, שלף מתוכו את המפתח, ומיהר אל הסוברו הלבנה, שחיכתה לו בחנייה, מוכנה ומזומנה לשמוע בקולו בנפש חפצה.

הוא הדביק את השלט הצהוב "נהג חדש" אל החלון האחורי, אחר כך התיישב לאיטו בכיסא הנהג, העיף מבט אל שעון הדלק, ובעודו מרחיק קצת את הכיסא חשב, לאן ייסע. אולי ירד לירדן כדי לראות את חוזק הזרם לאחר שני ימי גשם ברכה. ואולי טוב יותר אם ייסע בכביש גדות-גונן, המספק הרפתקאות רבות לנהגים חדשים. שם הכביש צר ומשובש, אפשר לנסוע מהר ולשלוח רגל זריזה

וחזקה לבלם בשעה שמגיחה פתאום מולך משאית, ואם יש שלוליות בצד הדרך ואבני סחף וענפים על הכביש מן הסופה האחרונה, אזי ההנאה כפולה ומכופלת. בקיצור - כביש מעולה לאימון נהיגה בתנאים קשים.

חזי הדליק לעצמו סיגריה ונשף את העשן לריאותיו בתחושת בגרות, פתח את החלון שתיכנס קצת רוח קרירה, זרק את הגפרור החוצה, חיך בדעתו עוד רגע בדבר יעד נסיעתו, ואז גמר בנפשו להחליט בראש פינה.

הוא העביר את הכרטיס המגנטי בחריץ, והתניע ברעש את המנוע, בדק אורות, יישר את המראה, חגר את עצמו בחגורת הבטיחות, העביר את הסיגריה לידי שמאל, העביר להילוך ראשון, הוריד את הבלם ויצא לדרך. הוא חשב על כך שאת כל הפעולות האחרונות עשה כמעט באופן אוטומטי כאילו הוא נוהג כבר 30 שנה. מול המחסן של ג'ימבו סובב את ההגה ימינה ולחץ על הגז.

בצד ימין, מעבר לשיחי ההרדוף שמע את צעקות הילדים המשחקים. היה נדמה לו ששמע את קולו הגבוה של אלוני מעל כולם. כשהגביר את הלחץ על דוושת הגז הבחין בכדור המתנשא מעל השיחים אל הצד השני של הכביש. "איפה הם ואיפה הכדור..?" חשב בגיחוך, אלא שבדיוק אז... על מעבר החצייה הרגיש חבטה עצומה ושמע צעקה. בזווית העין ראה את הראש הפרוע של הילד נחבט בחוזקה אל צדו הימני של החלון ונעלם מטה. אחר כך טולטלה המכונית מספר טלטולים על מכשול כלשהו וסטתה שמאלה לעבר המכבסה. חזי הצליח לשלוט ברגלו הקופצת והעביר אותה אל הבלם, כשהוא עוצר בחריקה את המכונית, ונשימתו נעצרת באימה. "אלוני.. עלתה מחשבה נוראית במוחו, "האם זה היה אלוני?.. מה קרה?.. ואולי זה לא מה שהוא חושב?.. אלוהים, רק לא זה..".

לרגע היתה דממה כבדה. הוא הרים את עיניו למראה, וראה בה את הילדים הפורצים בצעקות שבר מבעד לשיחים, ומקיפים את הגוף הקטן, המקופל שותת דם על הכביש. אריה המאמן, הגיע בריצה, התכופף אל הפצוע ושלח את אחד הילדים להזעיק עזרה.

חזי המשיך לשבת במכונית, המום מן המתרחש. בתת הכרתו הבין שמשהו מחריד קרה, משהו, שמן הסתם, ישנה את חייו. דם החל לטפטף מאפו ובראשו חש סחרחורת. בעיני רוחו ראה את דמויות אימו, אביו ואחיו מתאבלים על אלוני ומביטים בו בעיניים מאשימות. הוא ביקש לברוח מהמקום, לברוח מתוך עורו ולהעלם.

אך הוא המשיך לשבת כך, ראשו מורכן על ההגה עד שהילדים הקיפו את המכונית והחלו לצעוק עליו: "משוגע... הרגת אותו... הוא מת... לא נכון, הוא חי... הוא מת... הוא פצוע..."

"חזי, חזי..." שמע את קולו של אלוני המנער אותו משנתו המסוייטת "קום, אימא אמרה לי להעיר אותך ברבע לארבע... רצית לנסוע לאיזה מקום... אני יכול לבוא אתך?"

נורית

מדרסים במבצע מיוחד לקבוצי הצפון:

המדרסים הם עזרים רפואיים, המותאמים אישית לכף הרגל. מטרתם לסייע ביעילות ובנוחיות ולמנוע בעיות הנובעות מתפקוד לקוי של כף הרגל, כגון לתת תמיכה בנקודות מסויימות הגרומות לכאבים, לאפשר שליטה בהליכה מעוותת, בנפיחות וכאבים של כפות הרגליים ובשינוי בקשתות הרגליים. המדרסים משפרים את איכות ההליכה והיציבה של הגוף ותורמים בכך לפתרון בעיות של כאבי רגליים, ברכיים ולאורך כל מערכת שרירי הגב והשלד. כל מדרס מותאם אישית לכף רגלו של הפציינט.

המבצע מיועד לחברי "כללית מושלם", ועם מרשם של רופא המשפחה,

במחיר של 60 ש"ח לזוג מדרסים.

מי שמעוניין בייעוץ אורטופד (חינם) והתאמת מדרסים - מוזמן להתקשר למרפאה.

החברה תגיע למשק במידה ויהיו מספיק נרשמים.

מכתב שנתקבל מ"מרכז קלור"

שלום רב,

שנת הלימודים תשס"ג במרכז קלור למוסיקה ולמחול הולכת ומסתיימת ובימים אלה נפתחת ההרשמה לשנת הלימודים הבאה – תשס"ד. במרכז קלור למוסיקה ולמחול מתקיימות פעילויות עשירות ומגוונות בהדרכת מיטב המורים על מגוון רחב של כלים כמו: כלי נשיפה, חצוצרה, סקסופון, טרומבון, קרן, אבוב, קלרינט, חליל, חלילת. כלי קשת – כינור, ויולה, צ'לו. פסנתר, גיטרה, כלי הקשה, דרבוקה, לימודי פיתוח קול, לימודי מוסיקה ומחשבים. כמו כן, מתקיימת פעילות מקהלה לילדים ולנוער ופעילות ענפה של הרכבים ותזמורות, בתחום המוסיקה הקלאסית והג'אז.

את טופסי ההרשמה יש להחזיר אלינו בדואר או בפקס, **מלא וחתום עד ה- 20 ביולי 2003**, להבטחת מקומו של התלמיד ושיבוצו בלימודי המוסיקה מתחילת השנה.

לתשומת לבכם –

הגזירות הכלכליות נחתו גם עלינו. בשל הקיצוץ העמוק בתמיכת הממשלה בתקציבי החינוך והתרבות וכן בתמיכה בישוּבי הפריפריה, נאלצים אנו לגבות דמי השתתפות בעלות ההסעות. ראש המועצה ומרכז קלור משקיעים מאמצים בגיוס תמיכות למלגות לתלמידינו אנו מקווים שתקופה קשה זו תעבור לה במהרה...

וכמו תמיד נשמח לענות על כל שאלה שמעוררת.

להלן מס' הטלפון במרכז קלור:

משרד (רונית) 6940388
מנהל (עוזי) 6997706

משרד (חוה) 6997710
 א. מחול (ענבר) 6997705
 פקס 6997704

בברכה,
 צוות "מרכז קלור למוסיקה ולמחול"

טפסים להרשמה ניתן לקבל מציונה.

משפטי חוכמה ענקיים !!!

1. נישואים זה הכלא היחידי
 ממנו אתה יכול להשתחרר
 רק על התנהגות רעה!

**האדם ששווה את הדמעות שלך –
 לא יגרום לך לבכות**

.....

3. הזמן הוא המורה הטוב ביותר - הצרה היא שהוא הורג
 את כל התלמידים שלו.

4. כדי לומר את הדבר הנכון בזמן הנכון
צריך לשתוק רוב הזמן.

5. בן אדם אינו יודע
כמה הרבה עליו לדעת
כדי לדעת כמה מעט הוא יודע.

6. היום זוהי דרך הטבע
לתת לאתמול הזדמנות נוספת.

7. הידע צריך לדבר
החוכמה צריכה להקשיב.

8. יותר טוב לשתוק ולהיחשב לטיפש
מאשר לפתוח את הפה ולהוכיח שזה נכון.

**בדקה אחת של עצב
איבדת 60 שניות של שמחה**

תמה הספירה לאחור

היום הגדול הגיע חג המשק ה- 55

תכנית החג חולקה בתאי הדואר וגם תלויה על לוח המודעות.

לארוחה בחדר האוכל נרשמו 550 איש.
תודה על ההענות המפתיעה. אכן תהיה ארוחה של פעם: תור ארוך
בדלפק וצפוף בחדר האוכל.

ההופעה תתחיל בשעה 21:00 ושמה
זה טוב TO BE
IN כפר הנשיא

יהיו המון אנשים והאולם יהיה מלא. אנו מבקשות שילדים קטנים יהיו
על ברכי הוריהם.

נא לשמור מקומות ישיבה עבור מבוגרים וותיקים. ילדים וצעירים
מתבקשים לשבת במעברים ועל המדרגות אם לא נותר מקום ישיבה.

מזל טוב וחג שמח!

רגי, צילה וכל הצוותים המכינים

